

בע"ח (ירושלים) 8009-12-14 - מוחמד השאם עאבדין נ' מדינת ישראל

בע"ח (ירושלים) 8009-12-14 - מוחמד השאם עאבדין נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

בע"ח (ירושלים) 8009-12-14

מוחמד השאם עאבדין

ע"י ב"כ עו"ד יוסף אסמעיל ועו"ד הילה אילון

נגד

מדינת ישראל

באמצעות הפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

בית המשפט המחוזי בירושלים

[09.02.2015]

כב' השופט משה יועד הכהן

ע"י ב"כ עו"ד עינת ארוסי-כהן

החלטה

1. הבקשה דן הוגשה מלכתחילה כבקשה לגילוי חומר חקירה. אולם, בעקבות תגובת המאשימה לבקשה, עלה כי מדובר למעשה בעתירה לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 45 לפקדון [נוסח חדש], התשל"א-1971, והדיון התקיים במתכונת זו.

2. על פי תמצית עובדות האישום הראשון שכתב האישום, בין משפחת שוויקי לבין המבקש, קיים סכסוך קודם, כאשר במסגרת הסכם סולחה בין הצדדים נקבע, כי המבקש לא יגיע לשטח המפעל שבבעלותו בשכונת עזרייה. ביום 10.6.14, בשעות הצהריים, הגיע המבקש למפעל לשם פגישה עם לקוחות. בשעה 15:00 עברו ליד המפעל ארבעה מתלוננים מבני משפחת שוויקי והבחינו כי השער פתוח.

3. לאחר מספר דקות, יצאו מן המפעל הלקוחות שסיפרו למתלוננים כי פגשו את המבקש. המתלוננים ואחרים נוספים התחילו להתגודד מסביב למפעל. אז, לפי הנטען, החל המבקש לירות לעבר המתלוננים מבעד לחלון באמצעות רובה M16 ואלה תפסו מחסה. בהמשך נטען, כי המבקש עלה על גג המפעל והמשיך לירות לעבר המתלוננים והאחרים וכן ירה באוויר. כל אותה עת, סייעו לו שניים אחרים שזהותם אינה ידועה, אשר יידו אבנים לעבר השהים במקום.

4. לאחר כשעתיים בערך, הגיע למקום מוכתר, שהרגיע את הרוחות ומילט את המבקש מן המקום.

5. למבקש מיוחסות, על סמך אותן עובדות, עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין; עבירות בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק; יריות באיזור מגורים, עבירה לפי סעיף 340א לחוק.
6. על פי עובדות האישום השני לכתב האישום המיוחס למבקש, בהמשך למתואר באישום הראשון, בשעה 23:00, יצא המבקש ברכב, יחד עם שניים אחרים, מעזרייה לכיוון בית חנינה. בהגיעו למחסום א-זעיים, נעצרו השלושה על ידי כח הבילוש. באותה עת נשא המבקש בחלק הקדמי של מכנסיו באיזור הבטן, אקדח דרוך חצי אוטומטי, אשר דווח כאקדח שנגנב מבעליו ומחסנית. כמו-כן, החזיק על תחתונו סכין קפיצית ובארנקו נמצאו שני להבים של סכין מנתחים.
7. בגין מעשים אלה, מיוחסות למבקש עבירות בנשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק ואחזקת סכין שלא כדין, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק.
8. בתיק הוצאה תעודת חיסיון מאת השר לביטחון פנים החלה, בין היתר, על כל פרט ומידע שיש בו כדי לגלות זהות האדם/האנשים אשר מסר/מסרו למשטרה את המידע המתועד בדוחות הידיעה שמספריהם המפורטים להלן ופרטים נוספים כמפורט להלן:
- א. בדו"ח ידיעה מס' 14-0274-968, שורה 7 במלואה;
- ב. בדו"ח ידיעה מס' 14-0275-084, תוכן המידע, למעט תמצית המידע המתועדת בדו"ח מידע פרפרזה מס' 14-0321-021.
9. בדיון שהתקיים בפניי ולאחר שעיין בתעודת החיסיון טען ב"כ המבקש, כי הנתון היחיד שהוא מבקש הינו פרטיו/הם של מוסר/רי המידע. לטענתו, הוא מעוניין לדעת אם מוסר המידע הנוגע לאישום ראשון הינו אדם המשתתף למשפחת שוויקי. לדבריו, אם ייאמר לו שמדובר באדם שאינו משתתף לאותה משפחה, המידע לא יסייע לו, אך אם ייאמר כי מדובר במי שהשתתף לקבוצה מבני משפחת שוויקי שהגיעה לדבריו, כדי לירות במבקש, זכותו להגן על עצמו. עוד טען, כי מסירת זהותו של מי שמסר את תוכן הפרפרזה, גלום פוטנציאל של זיכוי. בכל הנוגע למוסר המידע הנוגע לאישום השני, טען ב"כ המבקש, כי הוא היה בדרכו למסור למשטרה אקדח שנפל מידי של אחד מבני משפחת שוויקי שבא לתקוף אותו. למשטרה נמסר לגביו דיווח שברכב נמצאו סמים. המשטרה עצרה אותו כדי לחפש את הסמים ואז מסר המבקש כי אין לו סמים אך בידו האקדח שלקח ממשפחת התוקפים.
10. לאחר שמיעת טענות ב"כ המבקש, התקיים דיון במעמד צד אחד שבו נכחו ב"כ המשיבה ונציגת המשטרה. באותו דיון, נמסרו לי פרטים לגבי מוסרי המידע וכן נימוקי המשיבה מדוע אין למסור את פרטיהם להגנה, בשל החשש לשלום המקורות ולשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה.
11. יצוין, כי בסיומו של הדיון ביום 25.12.14, ביקשתי מאת המשיבה הבהרה מסויימת ולפיכך התקיים דיון נוסף במעמד צד אחד ביום 31.12.14.
12. לאחר ששמעתי את טענות המבקש וכן את טיעוני המשיבה במסגרת הדיונים החסויים שנערכו בפניי, נחה דעתי כי דין העתירה להידחות. שוכנעתי, כי במקרה הנדון, גילוי שמם של המקור/מקורות שמסר/מסרו את המידע מושא הידיעות, אינו חיוני או מהותי להגנת המבקש. כמו-כן, גם לא מצאתי לנכון להיעתר לבקשה החלופית למסור את המקור לפרפרזה המתייחסת לאישום הראשון נכח באירוע משום שבנסיבות התיק הנדון גילוי זה לא יהיה בו כדי לסייע באופן ממשי להגנה. [ב"ש 838/84 ליבני נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(3) 729, 737-738 (1984) (להלן: "עניין ליבני")]. לעומת זאת, קיים חשש של ממש, כי גילוי החומר עלול לגרום לפגיעה במקורות המידע וכן עלול לפגוע באינטרס הציבור של קיום שיתוף פעולה מצד מקורות משטריים. התועלת המוגבלת, אם בכלל, אשר עשויה לצמוח להגנת המבקש מגילוי הנתונים המבוקשים אינה שקולה אל מול הסיכון הפוטנציאלי הנשקף לשלום המקורות ולאינטרס הציבורי, אם תתקבל העתירה [עניין ליבני, 738-739].
13. לאור האמור, העתירה נדחת.
14. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.
15. הפרוטוקולים של הדיונים במעמד צד אחד יישמרו בכספת בית המשפט, עד לסיום ההליך העיקרי. ב"כ המשיבה תדאג לקבל בחזרה את המידע המודיעיני שנמסר ללשכתו של מותב זה.
- ניתנה היום, כ' שבט תשע"ה, 09 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.